

Publicerad 2007-08-27 23:25 av Söndermarken

Egentligen bara en skrivövning för att komma igång...

Nu, när snön virvlar för hennes kjol

Jag stod där

i snön

Omgiven av det vita

Nej, det bländande vita

Nej, jag menar faktiskt

bländande, som snö!

Och sagoprinsessorna,

de dansade omkring mig

och iskristallerna virvlade

för deras kjolar

Sedan kom natten

och jag stod där

i sanden

Omgiven av ökensanden

Den brunfläckade,

grovkorniga sorten

som letar sig in under ögonlocken

eller mellan tänderna

och bara ligger där

och knastrar

Och sagoprinsessorna,

de sprang för livet

och luften virvlade

av hetta

Kom tillbaka!

Kom tillbaka hit,

till mig!

Så hörde jag mig ropa

fastän inga ord kom ut

Och där i natten,

i kylan den oföreställbara,

i alla dagars -

lyckliga som olyckliga

- i alla dagars slut
låg jag slagen,
låg jag krossad,
låg jag knastrande
som sanden

Så såg jag den komma,
den allra första morgonen
Den ursprungliga skapelsen,
den vita,
den bländande

Och jag stod där,
mitt i ljuset
och såg mig själv,
jag såg barnet

Det oskuldsfulla,
ovetande
men lyckliga
barnet

Och barnet räckte mig handen
och sa att nu
är jag här
Nu är jag äntligen här
och jag har med mig
din vakande ängel

Och ängeln log mot mig
och jag tänkte att nu
är det dags
Nu är jag äntligen redo
att vandra över broarna
Nu, när snön virvlar
för hennes kjol

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Söndermarken med Poeter.se id #3127 innehar upphovsrätten